

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 19 maja 1955 r.

w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania przez Polski Komitet Normalizacyjny kontroli prac normalizacyjnych w resortach i stosowania norm oraz prowadzenia sprawozdawczości w tym zakresie.

Na podstawie art. 26 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz.U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polski Komitet Normalizacyjny (PKN) jest uprawniony do przeprowadzania kontroli prac normalizacyjnych i stosowania norm w ministerstwach (centralnych urzędach) i podległych im jednostkach oraz w centralach spółdzielni, związkach spółdzielni i spółdzielniach — w zakresie ustalonym niniejszym zarządzeniem.

§ 2. W zakresie kontroli prac normalizacyjnych PKN sprawdza w szczególności:

- 1) czy przestrzegany jest obowiązujący tryb opracowywania, uzgadniania i ustanawiania norm,
- 2) czy normy objęte planami prac normalizacyjnych są opracowywane w terminach ustalonych w planach,
- 3) czy inne czynności, wchodzące w zakres obowiązków komórek normalizacyjnych, a zwłaszcza prowadzenie rejestru norm, przeprowadzanie kontroli wprowadzania i stosowania norm, jak również prowadzenie okresowej sprawozdawczości, są wykonywane właściwie i terminowo,
- 4) czy organizacja, obsada i zakres działania komórek normalizacyjnych są zgodne z zasadami ustalonymi w obowiązujących przepisach.

§ 3. 1. W zakresie kontroli stosowania norm PKN sprawdza w szczególności:

- 1) czy przy wykonywaniu przez uspołecznione zakłady pracy ich zadań stosowane są właściwe normy państwowe, resortowe i zakładowe oraz warunki techniczne i czy postanowienia tych norm i warunków technicznych są w pełni przestrzegane,
- 2) czy w przypadku uzyskania zezwolenia na odstąpienie od normy obowiązującej przestrzegane są warunki określone w zezwoleniu,
- 3) czy dokumentacja techniczna, którą posługują się działy pracy, a zwłaszcza kontrola techniczna, zgodna jest z obowiązującymi normami.

2. Kontrola stosowania norm obejmuje zarówno gotową wyrobę, jak i poszczególne fazy ich produkcji, opakowanie, znakowanie, przechowywanie i transport towarów, metody badań oraz wszelkie inne czynności wchodzące w zakres danych norm.

§ 4. Kontrolę, o której mowa w § 1, przeprowadza PKN z własnej inicjatywy, na wniosek Ministra Kontroli Państwowej lub na polecenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przez swoich pracowników, każdorazowo do tego upoważnionych, zwanych w dalszym ciągu zarządzenia inspektorami.

§ 5. Inspektor PKN przed rozpoczęciem czynności kontrolnych powinien okazać kierownikowi jednostki kontrolowanej legitymację służbową oraz przedstawić upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podpisane przez Prezesa PKN lub jego zastępcę.

§ 6. Inspektor PKN powinien odstąpić od przeprowadzenia kontroli, jeżeli kierownik kontrolowanej jednostki, osoba odpowiedzialna za produkcję, kontrolę techniczną produkcji lub kierownik komórki normalizacyjnej jest w takim do niego stosunku, że może powstać wątpliwość co do jego bezstronności, a w szczególności gdy jest jego:

- 1) małżonkiem,
- 2) wstępnym,
- 3) zstępnym,
- 4) bratem lub siostrą albo ich zstępnym,

§ 7. Przeprowadzanie kontroli powinno zasadniczo odbywać się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki lub jego zastępcy. Nieobecność tych osób nie stanowi przeszkody w przeprowadzaniu kontroli.

§ 8. Upoważniony do przeprowadzenia kontroli inspektor ma prawo wstępu do zakładów i pomieszczeń jednostki kontrolowanej oraz żądania potrzebnych danych, wyjaśnień i informacji ustnych lub piśmiennych, dokonywania oględzin materiałów i wyrobów oraz miejsc ich produkcji i składowania.

§ 9. 1. W związku z przeprowadzoną kontrolą inspektor nie może wydawać organom i pracownikom kontrolowanego zakładu pracy zarządzeń ani poleceń.

2. Jeżeli inspektor stwierdzi, że przy wykonywaniu przez zakład pracy jego zadań nie są stosowane obowiązujące normy, obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie kierownika zakładu pracy, a w przypadku gdyby na skutek niestosowania norm mogły wyniknąć poważne straty — zażądać zaprzestania wykonywania czynności niezgodnych z obowiązującymi normami.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, inspektor obowiązany jest ustalić rozmiary czynności, przy wykonywaniu których obowiązujące normy nie są stosowane (np. ilość i wartość wadliwej produkcji), oraz zamieścić w protokole czynności kontrolnych wzmiankę o żądaniu zaprzestania wykonywania czynności.

§ 10. 1. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektor PKN sporządza na miejscu protokół w niezbędnej ilości egzemplarzy, który powinien zawierać stwierdzenie faktów i okoliczności ustalonych w czasie kontroli, i przedstawia go do podpisu kierownikowi kontrolowanej jednostki. Do protokołu powinny być w razie potrzeby dołączone niezbędne materiały dowodowe.

2. Kierownik kontrolowanej jednostki może wnieść do protokołu swoje zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń należy uczynić o tym wzmiankę w protokole. W przypadku gdy kierownik kontrolowanej jednostki odmówi podpisania protokołu, przeprowadzający kontrolę czyni o tym wzmiankę w protokole, a kierownik jednostki obowiązany jest złożyć pisemne wyjaśnienie co do przyczyn odmowy.

3. Jeden egzemplarz protokołu przeprowadzający kontrolę pozostawia u kierownika jednostki kontrolowanej, a pozostałe egzemplarze zatrzymuje w aktach.

§ 11: 1. Po zakończeniu kontroli PKN przesyła niezwłocznie odpis protokołu kontroli kierownikowi jednostki nadrzędnej nad jednostką kontrolowaną. Jeżeli kontrola przeprowadzona była na wniosek Ministra Kontroli Państwowej, PKN przesyła odpis protokołu również Ministrowi Kontroli Państwowej.

2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli uchybień w zakresie prac normalizacyjnych prowadzonych przez jednostkę kontrolowaną lub uchybień w zakresie stosowania norm, PKN występuje do właściwego ministra (kierownika centralnego urzędu) lub właściwej centrali (związku) spółdzielni z wnioskiem o usunięcie stwierdzonych uchybień, wskazując odpowiedni termin ich usunięcia. W razie potrzeby PKN przedstawia odpowiednie wnioski Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. O wydaniu zarządzeń w celu usunięcia uchybień i o ich wykonaniu właściwy minister (kierownik centralnego urzędu) lub centrala (związek) spółdzielni zawiadamia PKN.

§ 12. W razie stwierdzenia popełnienia przestępstwa zagrożonego sankcjami karnymi przewidzianymi w dekrete z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) Polski Komitet Normalizacyjny zawiadamia o popełnionym przestępstwie w ciągu 15 dni właściwy organ prokuratury, a odpis zawiadomienia przesyła resortowemu ministrowi (kierownikowi centralnego urzędu) lub właściwej centrali (związkowi) spółdzielni oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 13. 1. PKN przeprowadza kontrole w sposób planowy. Plany kwartalne zatwierdza Prezes PKN.

2. Z przeprowadzonych kontroli PKN składa Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego kwartalne sprawozdania w ciągu 45 dni po upływie każdego kwartału.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

480

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 maja 1955 r.

w sprawie odstępowania przydziałów i materiałów przydzielonych.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i w wykonaniu § 12 ust. 2 uchwały nr 191 Prezydium Rządu z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie wykonania planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-42, poz. 625 i z 1955 r. Nr 20, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odstępowanie przydziałów i materiałów przydzielonych, z wyjątkami określonymi w §§ 2 — 4, jest zabronione.

§ 2. 1. Odstąpienie przydziału lub materiału przydzielonego jest dopuszczalne w gospodarczo uzasadnionych przypadkach:

- 1) jednostce państwowej tego samego resortu — za zgodą wspólnego organu nadrzędnego obu stron,
- 2) jednostce państwowej innego resortu — za zgodą właściwej jednostki zbytu, do której należy rozprzeczanie materiału objętego planem rozdziału.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna być wyrażona na piśmie, przy czym należy określić zadania, dla których wykonania następuje odstąpienie przydziału lub materiału.

§ 3. W zakresie materiałów przeznaczonych na wykonanie robót budowlano-montażowych za gospodarczo uzasadnione przypadki (§ 2) uważa się w szczególności odstąpienie materiałów przydzielonych:

- 1) pochodzących z rozbioru lub demontażu urządzeń,
- 2) nagromadzonych na placu budowy dla wykonania robót systemem gospodarczym, których wykonanie zlecił następnie inwestor państwowemu przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu,
- 3) pozostałych na placu budowy po zakończeniu robót przez wykonawcę.

§ 4. Zleceniodawca robót budowlano-montażowych może odstąpić przydział lub materiał przedsiębiorstwu państwowemu wykonującemu na rzecz zleceniodawcy roboty budowlano-montażowe bez zgody organu nadrzędnego lub właściwej jednostki zbytu (§ 2), o ile przydział materiału przeznaczony był na wykonanie tych robót systemem zleciowym.

§ 5. W przypadku wykonywania robót budowlano-montażowych przez jednostkę państwową na rzecz jednostki niepaństwowej jednostka niepaństwowa ma obowiązek odstąpienia jednostce państwowej wszystkich materiałów na wykonanie tych robót.

§ 6. Centrale zbytu w sprawozdaniu z wykonania planu rozdziału materiałów (według formularza GM-9) wykazują zmiany przydziałów spowodowane odstąpieniem przydziału lub materiału w dziale III kolumna 4 sprawozdania.

§ 7. Nie uważa się za odstąpienie materiału oddanie materiału do przerobu innej jednostce, je li przerób ma być dokonany na rzecz jednostki, która otrzymała przydział materiału.

§ 8. 1. Zarządzenie nie narusza przepisów szczególnych o gospodarowaniu materiałami.

2. Odstępowanie nadwyżek materiałów rozdzielanych i surowców wtórnych może być dokonywane wyłącznie w trybie określonym przepisami o płynianiu remanentów oraz o gospodarowaniu surowcami wtórnymi.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

481

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 14 maja 1955 r.

w sprawie trybu ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz robót o charakterze przemysłowym.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 842) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przed rozpoczęciem produkcji artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych albo robót (usług) typowych, powtarzalnych, o charakterze przemysłowym,

na które nie ma ustalonych cen zbytu, przedsiębiorstwa sporządzają kalkulację wstępną zgodnie z zasadami obowiązującymi w przemyśle chemicznym i przesyłają ją w 4 egzemplarzach do bezpośrednio nadzorującego centralnego zarządu (zarządu) przemysłu.

2. Kalkulacje wstępne artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych sporządzać należy na formularzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, a kalkulacje robót — według wzoru stanowiącego załącznik nr 2. W załączeniu do formularza kalkulacji arty-